

PASEN

Pasen, Pasen,
luide klinken
nu de slag van
lerke en vinke,
nu de stem van
mens en dier!

Pasen, Pasen,
wijdt het vier,
wijdt het licht en
pint de lampen,
laat de verse
wieroek dampen:
Hallelujah,
't jok is af
van de dood en
van het graf!

Guido Gezelle.

VIJF JAAR BEDRIJFSGEZONDHEIDSDIENST

Het was op 14 maart j.l. vijf jaar geleden, dat in ons bedrijf de Bedrijfsgezondheidsdienst in zijn huidige vorm werd opgericht. Daarmee was in onze streek de KZM-GME het eerste bedrijf dat zijn gezondheidszorg op moderne, thans meer en meer gebruikelijke wijze, schoeide.

Reeds van de stichting van de fabriek af — 1892 — kenden wij de „dokterskamer” en verschillende verbandposten. De dokterskamer in de cantine was zelfs, gemeten met de maat van die tijd, een juweel, wat de inrichting en accommodatie betreft. Zo zelfs, dat, toen de huidige dienst zijn taak begon, verschillende instrumenten e.d. up to date bleken en grif werden overgenomen in de nieuwe „verbandkamer” zoals wij deze nu kennen, niet meer in de cantine, maar in het centrum van de bedrijfsgebouwen gelegen.

De moderne opvattingen omtrent bedrijfsgezondheidszorg gaan echter verder, dan uitsluitend de behandeling van ongevallen en omvatten de totale gezondheidszorg voor alle werkers en het mag een gelukkig initiatief genoemd worden, dat de directie voor vijf jaar nam, toen zij besloot tot oprichting van de huidige dienst.

Een vijfjarig bestaan is intussen geen aanleiding tot uiterlijk feestvertoon, zelfs niet tot een feest-artikel. Wij althans behoren niet tot degenen die meedoen aan de tegenwoordige rage om van iedere verjaardag een jubileum te maken. De belangrijkheid echter van onze Gezondheidsdienst en zijn uitstekende werking wettigen echter volkomen, vandaag iets meer dan gewone aandacht aan de „Verbandkamer” (zoals wij de dienst immers noemen) te wijden.

Wat beheist deze dienst?

In het goed-verzorgde boekje „Aanwijzingen voor de werknemers”, dat onlangs aan alle personeelsleden werd uitgereikt en behalve het eigenlijke fabrieksreglement ook allerlei wetenswaardigs over sociale verzekeringen en diverse eigen instellingen van het bedrijf bevat lezen we over de gezondheidsdienst:

In ons bedrijf zult U een goed ingerichte verbandkamer vinden. Bij voorkomende ongevallen kunt U zich aldaar laten verzorgen.

Bovendien houdt hier een aan ons bedrijf verbonden bedrijfsarts enige malen per week spreekuur. U kunt zich bij voorkomende gevallen van ziekte of ongeval, verbandhoudende

met Uw werk, tot deze bedrijfsarts wenden.

De Geneeskundige Dienst is door de directie in samenwerking met de Stichting „Eindhovense Bedrijfsgezondheidsdienst” voor alle werknemers van het bedrijf ingesteld om de gezondheid te bevorderen en op hoger peil te brengen.

Aldus staat het er heel eenvoudig en duidelijk, maar toch ook wel erg kort, althans als we bedenken, wat in deze weinige zinnen feitelijk allemaal is vervat.

De Verbandkamer.

Wij zagen hierboven reeds, dat de moderne bedrijfsgezondheidszorg véél meer omvat, dan het verzorgen van een ongeval, wat dus meestal neerkomt op het leggen van een verband. Dit neemt niet weg, dat ook dit onderdeel van de taak van de G.D. zeer voornaam is, zelfs als we bedenken, dat het aantal ernstige ongevallen in ons bedrijf gelukkig tot de zeer grote uitzonderingen behoort. Maar kleine ongevallen zijn aan de orde van de dag; Piet heeft 'n hinderlijk stofje in 'n oog; even naar de verbandkamer. Tjuu tikte met z'n hamer op z'n hand inplaats van op 't ijzer; even 'n verbandje en erger is voorkomen. Hier snijdt zich 'n onvoorzichtige in 'n vinger, ginds liet 'n andere zich iets ontglippen wat nou net op z'n voet terecht moest komen. In al die gevallen brengt de verbandkamer snel verlichting en voorkomt nodeloos verzuim. Maar ook in ernstiger gevallen is men er volkomen paraat en in de loop van de vijf jaren van haar bestaan is door deskundige voorbehandeling de verdere specialistische behandeling vergemakkelijkt en véél leed voorkomen. Mede ook omdat de verbandkamer over een goede outillage en snel vervoer beschikt.

Met dat al is het niet te verwonderen, dat men de Gezondheidsdienst vereenzelvigt met de „Verbandkamer”. Maar, zoals gezegd; de „G.D.” reikt veel verder, zijn taak begint al voor men in dienst komt, n.l. met

Geneeskundige keuringen.

Het feitelijke doel van geneeskundige keuring en doorlichting is het brengen van de juiste man op de juiste plaats. Het is immers van het grootste belang dat men het werk, ook lichamelijk aankan. Alleen dan zal men volop plezier in zijn werk kunnen hebben.

Periodiek onderzoek.

Tot de taak van de G.D. behoort ook de doorlichting van alle werknemers, zoals deze in ons bedrijf jaarlijks geschiedt. Ook op ander terrein worden periodieke onderzoeken gedaan, zodat beroepsziekten voorkomen worden.

Bedrijfsgezondkundig toezicht.

De bedrijfsarts houdt geregeerd toezicht, dat de arbeid geschiedt onder de best mogelijke hygiënische omstandigheden. Aandacht wordt besteedt aan het arbeidsklimaat, de verlichting en dergelijke meer.

Spreekuur.

Het spreekuur van de bedrijfsarts is de kern, waaromheen alle facetten van de bedrijfsgezondheidszorg zich

rangschikken en het is verheugend, dat van deze gelegenheid om raad te vragen door onze mensen een goed gebruik gemaakt wordt.

Het zal duidelijk zijn, dat de bedrijfsarts hier, meer dan waar ook, optreedt als vertrouwensman van de werknemer.

Bestrijding van ziekte en ziekteverzuim.

Er zijn weinig vraagstukken, die meer de belangstelling verdienen, zowel van werkgever als werknemer dan de bestrijding van ziekte en ziekteverzuim. Ziek zijn betekent immers voor de werkgever verlies maar ook voor de werknemer, afgezien van het verdriet en pijn, nu eenmaal eigen aan ziekte.

De keuring vóór de aanneming, het periodiek onderzoek, het bedrijfsgezondkundig toezicht, het spreekuur en de ongevallendienst; al deze onderdelen vormen tezamen een machtig middel om ziekte te voorkomen, ziekten te bestrijden en het ziekteverzuim tot een minimum te beperken, met alle voordelen van dien. En dit, het zij nog eens uitdrukkelijk herhaald in het belang van de hele gemeenschap, van werkgever zowel als arbeider.

Hierboven spraken wij reeds over de ongevallenbehandeling, zoals deze in de Verbandkamer geschiedt. Het is inderdaad van de grootste betekenis, dat verwondingen snel en deskundig behandeld worden; ook het kleinste wondje dient verzorgd te worden opdat infectie en daarmee ernstige gevolgen voorkomen worden.

Met de opsomming van genoemde bemoeienissen is de taak van de Bedrijfsgezondheidsdienst niet ten voeten uit getekend. Dit was ook niet de opzet van dit artikel. Wij wilden slechts even aangeven waarin de voornaamste bezigheden liggen en van welk groot belang zijn bestaan voor onze hele K.Z.M.-gemeenschap is. Een belangrijkheid, welke zich niet volledig, zelfs slechts op zeer enkele details, in cijfers laat uitdrukken.

Dat onze G.D. onder leiding van dr. Jacobs, bijgestaan door een wakkere verbandmeester en een dito assistente, in de vijf jaar van zijn bestaan zéér veel goeds bereikt heeft; daarvan is

iedereen in ons bedrijf, van hoog tot laag, overtuigd. Zoals ook iedereen weet, dat de sympathie voor de „dienst” als zodanig, voor een groot deel te danken is aan het sympathieke optreden van hen, die deze dienst werkelijk tot een dienst maakten. En hopenlijk nog lang zullen maken!

Onze Militairen

Er is een deel van onze bedrijfsgemeenschap, dat we niet dagelijks meer tegenkomen: dat zijn onze „soldaatjes”, onze bedrijfsgenoten, die in militaire dienst zijn opgeroepen. Zij behoren nog wel degelijk tot onze „club”, doen echter niet mee met de produktie, doch dienen het land. Het spreekwoord: „Uit het oog, uit het hart”, zou hier wel eens waar kunnen worden; het wordt zo gemakkelijk een vergeten groep. We hebben gemeend, dat dat anders kan, wij willen hen daarom meer bij de grote familie betrekken. Wij hebben daarom hun militaire adres gevraagd en nu gaan we hen in het vervolg elke maand onze Lingot toesturen. Wij hebben hen gevraagd, om ook eens iets van zich te laten horen en als ze dat doen krijgen ze een apart hoekje in onze krant.

Wij willen hen ook aanmoedigen! De Directie heeft het goed gevonden, dat wij hen elke maand een zakcentje sturen. Iedere maand zullen ze tien gulden krijgen, om hun platte portemonnaie wat op te vullen. We menen: dat is toch weer eens wat afleiding, ze horen weer eens iets van de streek en het bedrijf waar ze waren en het is weer eens een biertje en een pakje sigaretten extra!

Op deze manier worden ze niet vergeten en vergeten ze ons niet. Het is immers een van de eerste behoeften van de mens: het besef te hebben in een (werk)gemeenschap te zijn opgenomen, waar je meetelt!

De eerste K.Z.M.-jubilarisse:

12 1/2 jarig dienst- jubileum Mej. E. Kerkhofs

In ons bedrijf, waar wij elk jaar een verheugend groot aantal trouwe werkers met 25 en 40 (en meer) dienstjaren mogen huidigegen is het niet gebruikelijk om zich bezig te houden met „broekjes” die b.v. 12 1/2 jaar in dienst zijn. Wij zijn méér gewend.

Maar uitzonderingen zijn er om de regel te bevestigen en zulke een uitzondering maken wij — en graag — als het een vrouwelijk personeelslid betreft. Dat een man 12 1/2 jaar en meer in hetzelfde bedrijf werkt is niets bijzonders, bij de dames ligt het geval heel anders. Als regel verdwijnen zij binnen deze termijn om de man van hun keuze te volgen en hun ideaal te vinden in het huwelijk.

Bovendien deed in ons „mannelijk” bedrijf eerst in 1943 het eerste vrouwelijk personeelslid haar intrede. Tot dan toe stelden wij het, óók op de kantoren, zonder dames. Wij laten dan het dienstpersoneel in de cantine (destijds beheerd door de Eerw. Zusters) buiten beschouwing. In de cantine zijn wel jubilea gevierd, b.v. onze trouwe Gon, maar in het eigenlijke bedrijf hadden wij dat genoeg tot voor kort nog nooit meegemaakt.

Dat „voor kort” was op donderdag 15 maart, toen het precies 12 1/2 jaar geleden was dat mej. Else Kerkhofs, als secretaresse en eerste vrouwelijke employé haar taak aanving in het kantoor, destijds nog gevestigd in de Witte Villa.

Dat feit mocht toch wel een uitzondering op de regel vormen oordeelde de directie en het zij niemand die

meij. Kerkhofs kent verwonderen, dat alle in het kantoorgebouw gevestigde afdelingen die mening volledig deelden.

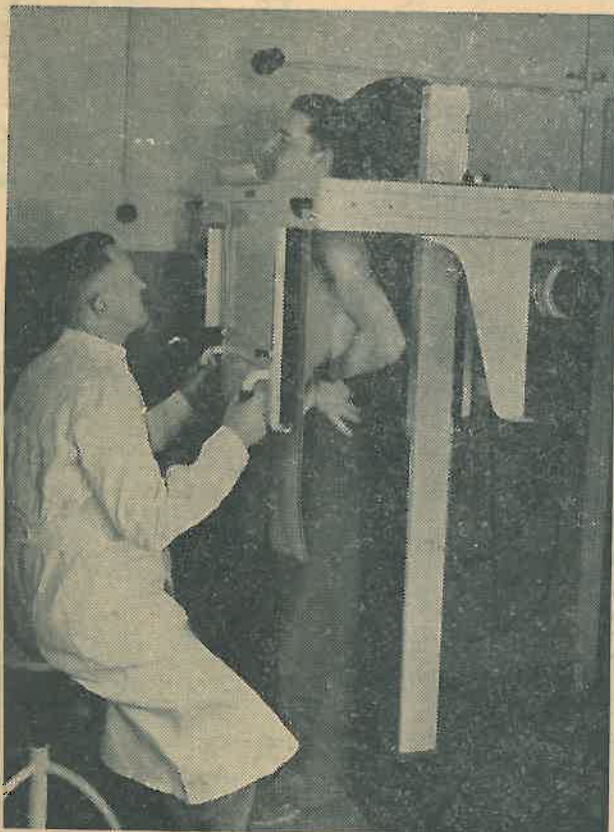
In de namiddag werd de jubilarisse ontboden in de blauwe zaal, waar naast de heren Frans Dor en Delhaise (de heer André Dor was reizende) alle afdelingen van het kantoorgebouw aanwezig waren.

In hartelijke bewoordingen schetste de heer Delhaise de vrouwenstaak van zijn secretaresse, die deze taak met veel tact, ijverig en nauwgezet vervulde en bood namens de directie bloemen en een fraaie zilveren schaal als bewijs van welverdiende waardering aan.

Dhr. D. Rooymans was de tolk van alle „bewoners” van het kantoor toen hij zijn vroegere medewerkster feliciteerde en behalve bloemen een moderne muurlamp offereerde.

De bij dergelijke jubilea gebruikelijke wens; dat de feesteling(e) nog veel jaren aan het bedrijf zou verbonden mogen blijven, ging in dit geval niet op, omdat de plannen van mej. Kerkhofs in een andere richting gaan en zij binnenkort in het huwelijk hoopt te treden.

Na het aanbieden van de geschenken kwamen allen uit het kantoor en nog vele collega's uit het bedrijf de jubilarisse feliciteren. Zichtbaar onder de indruk bewees zij niettemin, behalve de pen, ook het woord te kunnen voeren en dankte zij in een kort maar krachtig speekje voor deze inderdaad hartelijke hulde.

De bedrijfsarts in zijn domein,

GISTEREN en MORGEN

Op woensdag 29 februari hield de harmonie „Les Echos de Dorplein in de foyer van het Ontspanningsgebouw haar jaarvergadering. Zij droeg een feestelijk karakter, want er konden maar even 13 jubilarissen gehuldigd worden wegens langjarig lidmaatschap. In de vorige Lingot hebben wij deze getrouwen reeds in woord en beeld vereeuwigd.

Na een hartelijk welkomwoord van de voorzitter, Ir. Hoyer, speciaal aan de jubilarissen, kreeg allereerst de penningmeester dhr. Walthoff het woord om te spreken over de

Financiële Perikelen

waarmee de harmonie in het afgelopen jaar te kampen had, voornamelijk tengevolge van de verschillende concoursen, waaraan, overigens met het bekende succes, had deel te nemen. Dhr. Walthoff preees de vereniging gelukkig, dat de K.Z.M. zo vriendelijk was het aldus ontstane gat te dichten met f 2000, — als extra, doch eenmalige subsidie. Zodoende kon het saldo 1955 op... nul gesteld worden. Wat betekent, dat met een schone lei 1956 kon ingezet worden, maar ook, dat er middelen moeten worden gevonden om in het komende jaar fortuinlijker te boeren dan in het voorgaande.

De 2e secretaris, dhr. H. Sools, bracht vervolgens een keurig

Jaarverslag

uit, waaraan wij het volgende ontlenen:

Het jaar 1955 was, zeker wat de muzikale prestaties betreft een goed jaar. Onder de gewaardeerde leiding van dhr. Claessens werd het vooroorlogse peil bereikt, wellicht zelfs overtroffen. De geest in het corps is, aldus de verslaggever, aanzienlijk verbeterd en de ambitie van de leden was zeer groot.

Er werden enkele mutaties in het bestuur aangebracht; dhr. B. Avontuur werd „Algemeen Commissaris“, dhr. Bracken nam de functie van „Commissaris van Materiaal“ op zich en dhr. H. Sools werd 2e secretaris.

Vijf leden traden uit, daarentegen kwamen 6 oud-leden terug en meldden zich 10 nieuwe leden aan. Een vijftal muzikanten veranderden van instrument.

Van de in het verslag vermelde activiteiten noemen wij:

Concours Weert, 5 juni (muziekweek);

Concert Bree, 26 juni, met grote belangstelling en een heuglijke terugreis.

Concours Veghel, 3 juli: 1e prijs met lof der jury en promotie naar de superieure afdeling. Bovendien het hoogste aantal punten van het hele concours.

Concert München-Gladbach 7 augustus: een publieke belangstelling zoals wij voorheen nooit zagen. Goede muzikale prestaties en uitbundige „pers“.

Concert Hamont 14 augustus: zeer geringe belangstelling van het publiek.

Concours Leiden 13 november: Hoogste aantal punten in de Ere-afdeling en de Bondswimpel.

K.R.O.-concert 31 december: zeer goed beoordeeld.

Over al deze uitvoeringen bracht „De Lingot“ telkens uitvoerig verslag, zodat wij thans met bovenstaande opsomming mogen volstaan, een lijstje dat gecompliceerd dient te worden met vermelding van serenades bij huwelijken, dienstjubilaea K.Z.M. en G.M.E.

Een serenade hiervan mag even apart vermeld worden, omdat deze op 'n minder gebruikelijke wijze gebracht werd n.l. op de fabriek zelf. Het was, toen dhr. Jean Peeters vanwege zijn veertigjarig jubileum door directie en mede-arbeiders gehuldigd werd. Deze serenade liep buitengewoon gesmeerd.

Voorts werd de jaarlijkse serenade gebracht aan de Ere-voorzitter dhr. André Dor.

In het afgelopen jaar werd dhr. Ruskens, aangesteld als instructeur van het trommelcorps en dhr. Biessen werd leraar van onze muzikanten-in-spé. Dank zij de medewerking van het onderwijzend personeel van de lagere school is hun aantal hoopgevend voor de toekomst.

Na dit uitvoerig verslag was het woord aan de verschillende commissarissen om van hun bevindingen mededeling te doen. Allen, en zeer in het bijzonder de penningmeester en 2e secretaris hadden hartelijke dank van de voorzitter en warm applaus van de vergadering in ontvangst te nemen. Hierna volgde de hartelijke huldiging van de jubilarissen, die dus respectievelijk een gouden of een zilveren medaille ontvingen.

Bestuursverkiezing.

De aftredende bestuursleden, de heren Ir. Hoyer, M. Walthoff, H. v. Deursen, André Sools en Gérard Vleeshouwers werden allen bij enige candidaatstelling herkozen.

Hierna volgden nog enige mededelingen van bestuurszijde:

Einde mei—begin juni wordt deelgenomen aan het concours te Oosterhout. Dit zal zeer zwaar zijn, dus veel repeteren is noodzakelijk. Hetzelfde geldt voor Vught, waar Dorplein op de laatste Zondag van Juli of de eerste in augustus in het strijdperk zal treden.

Voorts staat een festival te Budel op het programma, deelname aan de Sacramentsprocessie en een fancy-fair in september. Bij de rondvraag kwam, naast enige kwesties van meer interne aard, de wens naar voren om bij concerten, óók lichtere muziek te brengen en b.v. het eigen Boeren-harmonieke in te schakelen. Het bestuur was van mening, dat op het ogenblik inschakeling van lichtere muziek niet gewenst mag geacht worden in verband met de komende zware concoursen.

Met een gezellig samenzijn werd de bijeenkomst besloten.

„Coöperatie Dorplein“ u. a.

Bevredigende resultaten.

Het jaar 1955, het zevende jaar na de oprichting van de Coöperatieve Verbruiks- en Productievereniging Dorplein U.A., in de wandeling door ons, Dorpleiners van oudsher „de winkel“ genoemd, is zeer bevredigend geweest.

Dit was wel de algemene opinie van de talrijke bezoekers van de jaarvergadering, welke woensdag 21 maart j.l. in de benedenfoyer van de cantine gehouden werd onder voorzitterschap van dhr. Lucien Dor en onder het genoot van een best kopje koffie en enige versnaperingen.

Vanzelfsprekend kwam de belangstelling in hoofdzaak van de kant van de huismoeders, maar ook menig „hoofd van het gezin“ (zo heet de man toch volgens de geschreven wet, nietwaar?) liet van zijn belangstelling blijken.

Na lezing van de ongewijzigd goedgekeurde notulen van de vorige bijeenkomst besprak de voorzitter het door de secretaris, Ir. Finken samengestelde en zeer uitvoerige jaarverslag, waaraan wij het volgende ontlenen:

Algemeen.

In de winkel en in de bakkerij is in het afgelopen jaar weinig veranderd, maar de besteldienst werd, ter vervanging van de motorbakfiets, voorzien van een bestelwagen.

De enige mutatie in het personeel was het vertrek van Mej. Lemmens, die na vanaf de oprichting van de Coöperatie en zelfs nog even daarvoor, toen „de winkel“ nog onder de cantine ressorteerde, in het huwelijk trad. In haar plaats kwam Mej. Broers.

Een handicap was de ziekte van de chef-bakker, inbusen gelukkig weer hersteld. Met grote waardering maakte het jaarverslag gewag van de eendrachtige samenwerking van het hele personeel, teneinde tijdens de afwezigheid van de chef-bakker de productie en de bezorging toch zoveel mogelijk op peil te houden.

Evenals vorig jaar heeft het bestuur en de bedrijfsleiding verder gewerkt aan de reorganisatie, in het bijzonder van de bakkerij. Ofschoon men nog niet is, waar men wil zijn, zijn er zeer goede vorderingen gemaakt, zoals overigens ook wel uit de resultaten blijkt.

Van de bezorgdienst is in het afgelopen jaar veel gebruik gemaakt en mede door haar toedoen werd, zonder vergroting van het personeel, de geplande hogere omzet bereikt. Thans is het punt bereikt, waarbij een verdere (zeker te verwachten) verhoging van de omzet, gepaard zal moeten gaan met personeelsuitbreiding. Wil men de gunstige financiële resultaten van thans handhaven, dan zal — ingeval van personeelsuitbreiding dus — de verhoging van de omzet zodanig moeten zijn, dat deze grotere vaste kosten uit de meer-opbrengst van de verhoogde omzet moet gehaald worden. Dit kan bereikt worden door een groter ledental, maar zal toch in nog groter mate afhankelijk zijn van het feit, of de huidige leden inderdaad zoveel mogelijk alles in hun eigen winkel kopen.

Met een hartelijk dankwoord aan het gehele personeel eindigde secretaris zijn algemene beschouwing.

Enige cijfers.

De verbruiksvereniging telde per 1 januari 1955 168 leden. Op 2 januari 1956 bedroeg dit aantal 186. De omzet bedroeg in 1955 f 245.301,21. Wat, vergeleken met 1954 een stijging betekent van pl.m. 23 procent.

Notities.

— Op 6 maart j.l. hield dhr. Daniels van het Psychologische Instituut te Nijmegen voor de hoofdemployé's een inleiding over het onderwerp „Menselijke verhoudingen in het bedrijf“.

— In de Ontspanningszaal gaf, eveneens op 6 maart, het Limburgs Symphonieorkest onder leiding van André Rieu een zeer gewaardeerd Mozart-concert. Deze avond werd gegeven in het kader van de wintercyclus van het Cultureel Genootschap Weert. De laatste avond van deze cyclus zal geboden worden op dinsdag 15 mei a.s. De Toneelgroep Theater zal dan het seizoen sluiten, waarschijnlijk met het toneelspel van Diego Fabbri: „Familiëconflict“.

— Er kwamen voor onze onlangs geopende rubriek „Onze Vraagbaak“ enige interessante vragen binnen. Helaas iets te laat om nog in dit nummer naar behoren beantwoord te kunnen worden. Even geduld dus.

Langs deze weg zeg ik de Directie, chefs en collega's nog van harte dank voor de cadeaux, de waarderende woorden en felicitaties die ik mocht ontvangen bij mijn 12½-jarig dienstjubileum. E. Kerkhofs.

DANKBETUIGING.

Het personeel van de afdeling Pletterij dankt hiermede de Directie hartelijk voor de ontvangen kolentoeslag.

Jaarvergadering.

Zie verslag elders in dit nummer.

Personalia.

Op 14 maart j.l. overleed te Bierbeek bij Leuven de moeder van onze voorzitter Mevr. de Wed. P. Daemen geb. Kleynjans.

Natuurlijk was ook „Amicitia“ bij de plechtige uitvaart op 19 maart present. Ook vanaf deze plaats wensen wij de heer en mevrouw Daemen nog alle sterkte met dit grote verlies.

De Heer J. v. d. Laar keerde na een ziekte van ruim 3 maanden in ons midden terug.

Wij hopen van harte dat hij weer spoedig geheel en al de oude of beter gezegd, de jonge zal zijn.

L'Elisir d'Amore.

Op woensdag 4 april, zullen wij, zoals genoegzaam bekend, ons winterseizoen met een opvoering van de ko-

mische Opera L'Elisir d'Amore, te verzorgen door 't vermaarde Marionetten-theater van Bert Brugman, sluiten.

Wanneer de voortekenen niet bedriegen zal de zaal vollopen, zodat 't zeker gewenst is gebruik te maken van 't plaatsbespreken op dinsdag en woensdag a.s. van 12-2 uur aan 't Ontspanningsgebouw.

Wij rekenen ook op Uw aanwezigheid.

Winterprogramma 1956-1957.

Dank zij de suggesties gedaan op de jaarvergadering is 't bestuur thans in staat het nieuwe winterprogramma voor te bereiden.

Wij hopen 't zo spoedig mogelijk aan de openbaarheid prijs te geven, zodat ieder lid niet alleen weet wat hem te wachten staat, maar tevens in de gelegenheid is de Amicitia-avonden reeds nu te reserveren.

Amicitia hield wapenschouw.

Een vruchtbaar jaar.

Op vrijdag 2 maart hield „Amicitia“ in de foyer van de Cantine haar jaarvergadering.

Terecht kon de voorzitter, dhr. Daemen zijn tevredenheid uitdrukken over de grote opkomst.

De notulen van de vorige vergadering en het jaarverslag, beide zeer uitvoerig uitgebracht door dhr. Heidendaal bevatten een ware bloemlezing van activiteiten en werden onder nadrukkelijke dankzegging voor het grote aandeel dat de secretaris hierin steeds had, goedgekeurd.

In het januari-nummer van de Lingot gaven wij reeds een overzicht, waaruit wel bleek, dat in 1955 inderdaad veel goeds aan de Amicitia-geboden werd. Alle bijeenkomsten werden ook goed bezocht — er waren er 13 — en het ledental is intussen gestegen tot 88.

Financiën.

Dhr. Walthoff gaf een uitvoerig verslag over het verloop van de geldmiddelen. Het batig saldo beliep f 56,53, tegen f 193,59 in het vorige boekjaar. Een achteruitgang dus van f 137,06. Wat geen aanleiding gaf tot pessimisme, omdat er veel over en door Amicitia gedaan is en activiteit nu eenmaal geld kost. Minder prettig was het, te moeten vernemen, dat er een betrekkelijk grote achterstand bestaat in contributiebetaling en terecht werd aangedrongen op spoedige afdoening.

Onder dankzegging aan de penningmeester werd ook dit verslag goedgekeurd, terwijl decharge werd verleend over 1954, welk jaar gecontroleerd werd door een kas-commissie, bestaande uit de heren Ir. Hoyer en Gybels.

Tot kas-controleurs over 1955 werden benoemd mej. M. van Driel en dhr. J. Moors.

Bestuursverkiezing.

Aan de beurt van aftreden waren de heren F. Dermine en M. Walthoff, die zich herkiesbaar stelden. Bovendien werden gecandidateerd de heren Ir. Finken en Slevin. De vergadering bleek er toch de voorkeur aan te geven om de zittende leden hun functie te doen continueren. Wat geaccepteerd werd en een felicitatie voor de herkozenen uitlokte.

Winterprogramma.

De secretaris had voor het a.s. win-

terseizoen een concept-programma in elkaar gedokterd, dat in grote lijn wel de goedkeuring van de vergadering had. Voorgesteld werd; een herfstbal, een bridge-drive, toneelavonden door eigen groep, een zg. Driekoningenavond en een Karnavalsbal. Dit zijn dan de avonden zoals deze langzamerhand tot traditie worden. Daarnaast stelde dhr. Heidendaal voor een lezing door een literaar. Gedacht werd hierbij aan Gabriël Smit. Voorts een inleiding over een reis door „verre landen“, b.v. door Dr. J. C. v. d. Sleen, terwijl als sluitstuk werd gepropageerd een kabaretavond met... Toon Hermans of Wim Kan. Waarbij voorsteller geen spier van zijn gezicht vertrok, maar de penningmeester toch wel grote ogen opzette en een meewarig glimlachelijk blikbaar niet kon onderdrukken.

Uit de vergadering, die de voorstellen van de secretaris overigens wel toonde te waarderen kwamen nog suggesties voor een tournooi in hersengymnastiek, kienavonden, terwijl ook de namen Viruly (lezing) en Georgette Hagedoorn (het betere genre voordrachtskunst) op het tapijt kwamen. Tenslotte kwam nog de vraag naar mogelijkheden voor een tafeltennistournooi.

De voorzitter zegde toe uit al deze voorstellen een zo goed mogelijke keuze te maken opdat ook in het komende winterseizoen de leden van tijd tot tijd goede ontspanning vinden in eigen kring.

Het slot.

Bij de rondvraag kwamen enkele meer huishoudelijke vragen ter tafel, waarna voorzitter twee leden, n.l. de heren L. Teyssen en E. van Basten-Batenburg feliciteerde met hun promotie in het bedrijf en alle leden opwekte propaganda te maken voor de avond van 4 april a.s., wanneer het Marionettentheater Bert Brugmans de opera „L'Elisir d'Amore“ van Donizetti in de schouwburg zal opvoeren. Dit belooft een mooie avond te worden. Iets wat graag beaamt wordt door degenen onder ons, die Bert Brugmans reeds aan het werk zagen.

Ten slotte dankte de voorzitter voor de goede opkomst en de prettige sfeer in deze vergadering, die een aangenaam staartje kreeg in de vorm van een kienpartij.

Nieuws van de Commissie

Het contact-proces.

Op donderdag 8 maart mocht de Commissie Opleidingen de heer L. G. Houben verwelkomen in de oude laborantenschool.

De heer Houben kwam ons iets vertellen over het „contact proces“. Het was jammer dat het aantal toehoorders maar de helft was van het aantal ingeschreven cursisten.

De voorzitter merkte hierover reeds op, dat het nooit goed is een lezing uit te stellen. Wegens de strenge koude in de maand februari was ons echter geen andere keus.

In ieder geval wij, die er wel waren, hebben kunnen genieten van de zeer uitgebreide kennis die de heer Houben tentoonspreidde t.a.v. de werking van de Naroosting en Contactfabriek (die hem meer als niets anders zo na aan het hart ligt).

De vragen van de heer Zwart werden op prettige wijze door de heer Houben beantwoord.

Het was een interessante avond, voor de leden misschien hier en daar wat te zwaar. Schrijver dezes had tenminste het gevoel bij het naar huis gaan, zelf nageroost te zijn.

BETER WERK MET HOOFD EN HAND

ALS AF EN TOE UW LAMPJE BRANDT.

DE OUDE DOOS KNIERT OPEN

door Quercus

II

de boerderij van H. Th. Noten
de Heikant, hingen de dorstvele
er aan een roestige spijker tegen het
int en een opgeschoten knaap liep
raan achteloos voorbij — maakte
gesp van een kopstel vast — pakte
mesthark en een riek die hij op
jonge schouders wegdroeg naar de
anderdeur — met een ruk van zijn
deed hij haar open — knipperde
en het licht van de mooie morgen,
akte z'n lippen nat en vloot: „Op de
te stille heide, dwaalt de herder
zaam rond”. Dat deed hij zeker om-
hij vlakbij een ruige hond op de
derige veldweg zag springen rond-
een niet te tellen aantal schapen
daarachter scheper Govers. De
perschond blafte speels tegen de
ietjesetende schapen onderwijl de
pen kakelend voor de klompen van
ek wegfladderden. Mooi weer zou
vandaag zijn, dat voelde hij aan
es. Gisteren had hij zijn borstrok
moeten trekken. „Was vandaag
al 12 Maart. Zeventien jaar was
nu al. In 1876 was hij geboren. Ke-
wat ging de tijd z'n gang!
hijlans de stralende zon zag hij de
kfabrieken — de rook uit de drie
oostenen ging recht omhoog van-
g. Een mooi gezicht eigenlijk —
l mooier dan die slierten smook die
tst laag over de grond verwaaiden
als een deksel boven de Heikant
g. En aan de voet van die schoor-
nen werkten nu al wel een paar
derd mensen en nog meer misschien
mannen van de Walen Pays, dat wa-
veelal de bazen en verder volk
a allerlei slag. Ook al lui van Budel
Schoot — hij kende ze gelijk. En
h waren sommigen — nog maar pas
de fabriek — in hun verschijning
rk veranderd. Zij hadden hun baard
eten afdoen omdat ze voor de hete
ren van de ovens stonden. Iedereen
akte lange dagen op de fabriek en
k op de zondagen kon het werk niet
geten worden. Op die dagen was 't
k aanpakken geblazen terwijl de
ndelende boeren hun veldvruchten
teken en ook volop tijd hadden voor
Vesper.

Ze verdienden op de fabriek meer
d dan elders, dat wist Driek. Hij
er ook best willen werken — maar
ler. Ja, die zag meer heil in het
erenwerk. Och ja, 't werken op de
erderij was wel wat als 't gedoetje
n jezelf was — de veldvruchten niet
vroren of verdroogden, het vee niet
k werd. De tegenslag maakte vaak
er geen fluit aan was. Daar had
nu zijn eigen werk waar hij daarnet
e begonnen was. Zijn vader had hem
teren aan de koffietafel besteld dat
vandaag de mest moest omzetten
erbij gezegd: „te goe!” In gedach-
hakte hij nu de mest door en over
aar. 't Viel hem op d'r zat geen
rke in. Veel te veel strooisel en te
inig mest. 't Was geen beste dit
r, dat zag hij wel — en de mest,
zou de schrale wei nog wel beter
eten maken!

Iet vorig jaar was hij als knecht
een boer in deze contrei en deed
deze tijd dezelfde arbeid. Ook mest-
ken en doorslaan. Dat was heel wat
ere en hij had toen een slagkar vol
eten laden en had hem in de tuin
a mijnheer pastoor weer afgeleden.
mheer pastoor moest je tot vriend
uden. Met Pasen brak er altijd een
aale tijd aan; dan moest je „gaan
gen”.

zo prakiserende strekte Driek even
er de rug — veegde uit gewoonte
r rode zakdoek langs 't voorhoofd
zwetende hals onderwijl de schaaps-
de kort aan hem voorbij ging. Hij
orde het grazen van de etende beka-
— de hond liep even tot bij Driek
snuffelde aan z'n broekspijpen en
ste tegen de opstaande riek. Foei!
Driek, doch het was niet meer no-
— de reu had niet meer te doen.
iek wel; hij groette de scheper die
een maar knikte en hoorbaar een
aal tabaksap van zich spooft.

ja! 't Was waar ook. Vader was
vandaag naar de paardenmarkt in
lkenburg. Zou morgen pas terugkom-
en. Over „'t Bels” natuurlijk en over
oy” (Stramproy). Een mooie kans
te gaan. Vooruit direct dan maar.
schraapte de klompen op de riek
de mest viel d'r naast. Die wipte
zorgvuldig op de vaalt. Eerst naar
eder, wat die er wel van zou zeg-
?

Even later was hij bij haar: „Moeder
ga eens naar het fabriek. Ik wil
ook eens proberen!” Moeder vond
wel goed maar wat zou vader er
a zeggen als die morgen thuis
am? Mijnheer pastoor, ja die vond
zeker goed want die had nog on-
gs de grootstem in het kapittel
n Driek bij een boer werkte van
a andere geloofsovertuiging en hij
ar weggegaan was om pastoor ter
lie te zijn.

Hij zou nu maar gaan want als hij
vader eerst zou moeten vragen
a die beslist „nee” zeggen. De fa-
iek kocht immers alles en waar
esten zij, boeren, straks nog van
en? 't Gerief was naar de bliksem.
t strooisel was erg, waar moest toch
mest van komen? Straks zag je
een nog maar aasvliegen en geen

mest. 't Beetje roggestro dat de boeren
hadden, moesten ze wel verkopen. Ze
moesten toch inkomen hebben? Ja, één
was er, die had goed gezegd. Martinus
Winters had zoveel heideplaggen naar
zijn boerderij gehaald en opgestapeld
hoog als een huis, voor jaren genoeg.
Iedereen die kwam kijken riep er over.
Neen, die zouden ze er niet onder krij-
gen.

Driek Vos — Compen en „Dorus van
Brussel” bleven maar roggestro kopen
en de boeren leverden voor een paar
centen aan de statie.

Eerst was er nog een lichtpuntje ge-
weest. Sommigen vertikten het hun
kavel aan die fabriekanten te verko-
pen. En die moesten een uitweg naar
de Zuid-Willemsvaart. Driek was daar
wel eens geweest. De grote weg lag
wel in profiel doch overal groeide riet,
alleen het jaagpad vlak aan 't water
en hoger dan de weg, was onbegroeid.
Riet en nog eens riet groeide er op de
weg — in de kant en 't aangrenzende
land. Riet waar je kletsnat van werd
als het geregend had. Riet tot de brug
waar nu sluis XVI is.

Opeens was het gebeurd: De groot-
moeder van Driek, Margaretha Noten,

Het wordt weer Lente aan het Ringselven.

ging naar notaris Joosten en zij ver-
kocht haar kavel voor goed geld aan
de directeuren van de fabriek.

En toen — toen was de weg gebaad
naar groei en bloei. Gebaad? Wel
neen! Van zand werd moeizaam een
karreweg opgeworpen. Smal, o zo
smal! Er naast kon niemand gaan daar
was ven en in elk geval altijd water.

Paarden werden nu aangespannen en
in houten bakken op wielen werden
telkens 5 a 600 stenen van de vaart
naar de bouw op het fabriek of in het
dorp gehaald. 't Leek wel of alle
Belgen met steenbakken de kost moest-
ten verdienen. Stenen en nog eens ste-
nen. De aanvoer zou nog jaren duren
of — beter gezegd — gestaag doorgaan
tot heden. De voerlui moesten vóór-
of achter de kar gaan. Later kwam er
afval van de ovens die de weg breder
en tot een kunstweg maakte.

Honderdduizenden stenen hadden ze
al verwerkt en steeds vroeg de directie
om nog meer metselaars en handlan-
gers. En ja, dat metselwerk leek Driek
wel. De dikke Scheffers (baas van de
metselaars) zou hem wel willen heb-
ben.

Wist hij nu maar wat vader er van
dacht. 't Was eigenlijk geen werk om
er nu juist vandaag op uit te gaan.
Vader zou er vast boos om zijn. Vader
was wel meer van huis, naar de markt.
Hij kocht dan jonge paarden en „leer-
de” die. Een zwaar en gevaarlijk werk.
Driek had wel eens geholpen. Hij moest
er niet veel van hebben. Hij ging veel
liever met vader mee als die op een
willekeurige dag dat je al vooruit kon
zeggen: 't Weer is mooi, zonnig en
vast. Er komt zeker geen onweersbui”
en het stond dan ook prompt in de
Enkhuizer Almanak, dan spande vader
een paard voor de kar en reed voor
de Harmonie uit Budel de waal (ze-
gen) naar de Peel. Wat was zo'n ves-
tuig eigenlijk groot en zwaar, zeker
35 meter lang en met een achterzak
van 13 meter. Een hele kar vol met
wat dan al gauw in 't water plontste
en in één trek heel veel schubbig
waterbewoners uit het ven wegving.
En al leverde de zware trek niets op,

altijd werd er een borrel op gedronken
en de brouwer was er ook niet voor
de grap bij.

De laatste keer vooral waren ze vol
moed vertrokken en gaan vissen in de
Peel. Schapenwassers hadden vorig
jaar een snoek als een weipaal op
kleine visjes zien jagen. Later op de
dag hadden ze „de kerel” in de zon
zien liggen en hadden hem gemakke-
lijk kunnen strikken en ook de afge-
lopen winter hadden ze hem onder het
ijs en de „dubbeltjes” zien liggen doch
hem laten leven speciaal tot deze teer-
dag.

En toch hij was nigt gevangen en
zij waren 's avonds laat met het zware
net teruggereden naar Budel. Vader
verdiende daar goed geld mee. Voor
het brengen en halen ontving hij maar
liefst twee gulden.

En nu ging hij zelf ook geld ver-
dienen. Driek had er zin aan. Een half
uur later was hij bij het fabriek —
liep door het hek en langs een bel
naar het kantoor. Daar hing ook een
bel waar Driek eens flink aan trok..

En nu laten we Driek maar aan het
woord. Hij was er tenslotte alleen
met zich zelf en wij waren er nog niet
of woonden elders.

„Ik hoopte maar dat ik een bekende
zag of dat er iemand zou komen waar
ik werk aan kon vragen. En ja hoor.
Ik trof het. Daar kwam Voets aan en
ik behoeft hem ook niets te vragen
want hij zei: „Waar wil je werken?”
Ik zei dat ik wel wilde „opperen”.
„Goed”, zei Voets, „'t is nu vier uur;
de mannen zijn even om een kom
koffie. Als je wilt kun je om half vijf
al beginnen. Opperman speulen. En
dan weet je morgen ook direct de
weg.” Voets nam me toen mee naar

Uit de Personeelskartotheek.

In dienst getreden:

20-2-'56 M. H. Verwer, Dorplein 5,
Budel, ongeh., Afd. Kantine, nr. 3668.
H. J. Ariaens, Keentersteeg 11, Weert,
ongeh., Afd. Zinkovens, nr. 2740;
21-2-'56 H. M. Verspagen, Ein-
dhovenseweg 72, Weert, ongeh., Afd.
K.T.O., nr. 3669;
27-2-'56 G. H. Tölle, Dorplein 85,
Budel, ongeh., Afd. K.T.O., nr. 3670.
1-3-'56 E. Heyman, Swalmerstraat
67 a, Roermond, ongeh., Afd. Boek-
houding, nr. 4142;
5-3-'56 P. Veugen, Ospel 22, Neder-
weert, geh., Afd. Beplanting, nr.
3612.
W. C. J. v. Beek, Fabriekstraat 33,
Budel, ongeh., Afd. K.T.O., nr. 3673;
F. v. Ratingen, Dorplein 54, Budel,
geh., Afd. Werkplaats, nr. 2916;
P. M. v. Laer, Dorplein 5, Budel,
geh., Afd. K.T.O., nr. 3674.
J. M. A. Stroeks, Vrakkerstraat 59,
Weert, geh., Afd. K.T.O., nr. 3675.
W. Joosten, Beukenlaan 18, Hamont,
ongeh., Afd. K.T.O., nr. 3677.
H. v. d. Port, Biest 138, Weert, ge-
h., Afd. Retorten, nr. 529.
H. J. Didden, Beukenlaan 17, Ham-
ont, ongeh., Afd. K.T.O., nr. 3679.
J. Damen, Nieuwendijk 2, Someren,
ongeh., Afd. K.T.O., nr. 3678.
H. Martens, Dorplein 5, Budel, on-
geh., Afd. Kantine, nr. 3681.
8-3-'56 J. G. Janssens, Wijffelter-
broekdijk 1, Tungalroy, ongeh.,
Afd. K.T.O., nr. 3680.
12-3-'56 P. A. M. Rooyackers, Win-
kel B 119, Soerendonk, geh., Afd.
Naroosting, nr. 1562.

6 B, Bergen op Zoom, ongeh., Afd.
Loodfabriek, nr. 1561.

Vertrokken:

W. Oomen, Afd. Werkplaats.
Overplaatsing:
20-2-'56 H. Stevens, Stationsweg 40 a,
Budel, van zinkovens naar retorten,
nr. 60;
23-2-'56 W. H. Feyen, Dorplein 92,
Budel, van pletterij naar K.T.O.
1-3-'56 J. Joosten, Burg z/n, Ham-
mont, van beplanting naar naroosting,
nr. 1560;
5-3-'56 J. F. Godding, Dorplein 5,
Budel, van cadmium naar zinkovens,
nr. 3676;
F. J. v. Kessel, Casel a 55, Maar-
heeze, van Werkplaats G.M.E. naar
werkplaats K.Z.M., nr. 3672;
J. v. Gils, Dorplein 43, Budel, van
werkplaats naar K.T.O., nr. 131;
10-3-'56 M. Kuns, Dijkstraat 11, Ham-
mont, van zinkovens naar korrelinstal-
latie, nr. 1501;
7-3-'56 P. J. v. Geldrop, Parallelweg
7, Budel, van zinkovens naar K.T.O.,
nr. 3217;
8-3-'56 M. J. Beliën, Loozenweg 20,
Hamont, van zinkovens naar retorten,
nr. 789;
P. J. Feyen, Fabriekstraat 46, Budel,
van zinkovens naar K.T.O., nr. 458;
12-3-'56 W. v. Beek, Willem de Zwij-
gerstraat 8, Budel, van retorten naar
corvedienst, nr. 70;
Gehuwd op:
13-2-'56 E. F. Roeffaers, Heikant 2,
St. Huibr. Lille, nr. 3619, met Mej. G.
Vanhees.
7-3-'56 G. Veldhoven, Hamonterweg
25, Budel, nr. 476, met Mej. E. J.
Beliën.
Geboren in het gezin van:
P. J. L. Willems, zinkovens, nr. 2161,
een zoon op 25-2-'56.
P. Leurs, K.T.O., nr. 3419, een doch-
ter op 26-2-'56.
C. Sengers, K.T.O., nr. 465, een
zoon op 28-2-'56.
J. A. F. Slenders, Retorten, nr. 3627,
een zoon op 29-2-'56.
J. Hendriks, Zinkovens, nr. 2147,
een zoon op 2-3-'56.
J. J. Derix, Metselaars, nr. 3460, een
dochter op 12-3-'56.
J. M. Stevens, Zinkovens, nr. 473,
een zoon op 13-3-'56.
G. G. Vaesen, Zinkovens, nr. 3054,
een zoon op 13-3-'56.
W. F. Clement, Werkplaats, nr. 3021,
een dochter op 17-3-'56.
Overleden op:
3-3-'56 A. J. G. Rutten, Afd. Werk-
plaats, nr. 173.
Benoemd tot Assistent-Employé:
A. Crijns, afd. Laboratorium G.M.E.,
nr. 4141;
A. H. P. Smeets, afd. Personeels-
zaken, nr. 4143;
E. v. Winkel, afd. Laboratorium
K.Z.M., nr. 4144.

Dorplein

wat ben je mooi
in je lentetooi.

De winter heeft nog maar een paar
dagen zijn wit-grijze pijl uitgetrokken.
Groezelig zijn de wegkanten nog —
grauw de bunt en de smelen — aar-
zelend groen de wei en de sportvelden.
Wil de winter nog wat pluisjes uit zijn
kleed kloppen dan moet hij vlug zijn;
immers het voorjaar is daar.

En al zijn de lentebloesems er nog
niet, de klassieke ambassadeurs van
de lente zijn er wel: de kievit en het
schapenjong.

't Eerste kievitsei is als 't ware in
de maak en kan ieder ogenblik gede-
poneerd worden in een sprielerig nest.
kultje op het dorre weilje.

Als 't legsel compleet is, komt de
broeddrift en straks de kroost onder-
wijl de mensen twee bij twee voor het
altaar elkaar trouw beloven bij hun
trouwen.

Nu dartalet het schaapsjong op haar
wankele pootjes als een hobbeldend
dotje watten om haar wollige moeder
en drinkt in de kille ochtend de warme
melk om aan te sterken.

Prachtig zijn nu de dagen — gebo-
ren int zonneglaren — die wij van de
eewigheid mogen afplukken en mis-
schien te weinig beleefd worden en te
snel in diezelfde eewigheid verglijden.
Toch is het een groot geluk dat de
aarde maar steeds naar nieuwe nog
mooiere dagen wentelt.

Voorjaarsbloemen — de pronkjes
van bordes en landschap verrassen ons
met teer groen en een mengeling van
andere kleuren als uitgedrukte tube-
verf op het schilderspalet.

De bomen — 't grote ameublement
van onze tuinen — dragen barstende
knoppen aan glimmende takken en
buigende twijgen.

Pasen is zo de tijd dat de Schepper
de natuur in haar nieuwe kleed laat
bruisen — alles passend — kant en
klaar.

Pluk nu zoveel mogelijk geluk en
levensvreugde van het grote geschenk
de natuur wat wij van God cadeau
kregen en waarvoor de dank van heel
veel mensen vaak zo klein is.

de dikke Scheffers (de baas van de
metselaars) en zei tegen mijnheer
Scheffers: „Houdt hem nu bij je en
zorg dat hij niet verloren loopt.”

Even later bracht ik stenen bij ten
behoefte van oven vier in Hai I. Ik
moest tien uur per dag werken en
verdiende 18 centimes of 9 cent per
uur”.

(wordt vervolgd).

Naschrift:

In de Lingot van februari j.l. vroe-
gen we inlichtingen, gegevens etc. om
te kunnen schrijven over oude tijden.
H. Noten vertelde ons veel en ook de
volgende maal laten we Driek verder
vertellen. Ook de H.H. Brugmans, F.
Luppens, E. Moors, G. VeVrheijden, G.
Vonken en M. Walthof droegen veel bij
om tot 'n volledig inzicht te komen hoe
alles hier vroeger reilde en zelde. En
toch blijft de redactie vragen: Help
ons met nog meer gegevens en foto's.
Werknemers van de zinkfabrieken;
wat U beleefd hebt is ook waard be-
schreven te worden. Stel dus niet uit
en vertel op de redactie van uw be-
levenissen die voor U veelal gewoon
doch voor ons in hoge mate interes-
sant kunnen zijn.

Geen groter gemak
dan een EIGEN dak!

Vraagt daarom inlichtingen over
de bouw van Uw eigen huis

(Kamer 37, Kantoor.)

VOLONTAIRS.

In dienst getreden:

1-3-'56 D. Staudt, Noordersingel 44,
Leeuwarden, ongeh., Afd. Werk-
plaats, nr. 3671;
5-3-'56 P. J. Anthonissen, Vijverberg

Voetbal van superieure kwaliteit.

LAB - T.D. 3 - 3

Vernuft contra poliografie leverde gelijk spel.

(Van onze sport-specialist)

Wat die snuivende bison betekende weten we op de dag van vandaag nog niet. De bison van het affiche bedoelen we, het plakkaat waarop aan de wereld kond gedaan werd, dat HET sportevenement van dit prille seizoen bezig was te gaan gebeuren; de voetbalontmoeting Laboratorium contra Technische Dienst, welk drama zich ook inderdaad voltrokken heeft op woensdag 21 maart 1956, des avonds van half zes tot zeven uur, inclusief het halve thee-uurtje.

Slechte mensen beweerden, dat die snuivende bison iets met spelers te maken had, maar zoiets verliezen wij niet te geloven. Zulk 'n vergelijking gaat mank, alleen al daarom omdat 'n bison wèl hard kan lopen.

Hoe ook; dat elegante snuifdier op dat affiche heeft ons en vele anderen reikhalzend doen uitzien naar het moment waarop Lab. en T.D. de degens gingen kruisen. Vele anderen, waaronder een opvallend aantal dames. Zodat de statistici onder ons, tot de conclusie zijn kunnen komen, dat zowel Lab. als T.D. op een jeugdige, levenskrachtige opbouw beschikken. (Over de jeugd der dames laten we ons verder niet uit).

Laten wij aanstonds zeggen dat wij noch die anderen spijt hebben gehad van onze tocht naar het Dorplein Stadion. Welk schouwspel zich op die gedenkwaardige woensdagavond aldaar aan ons oog ontrold heeft is in één woord ontroerend en niet te beschrijven. Niettemin zullen wij het proberen. Daar gaan we dan:

DE OPSTELLING.

Deze was een meesterstuk „an sich”. In volmaakte orde marcheerden de atleten het stadion binnen om zich te groeperen als volgt:

LABORATORIUM.

J. Pot
E. v. Winkel A. Knevels (internationaal)
A. Crijns Chr. Hendrix A. v. Vlierden
J. Pirard E. Meijer van Putten
A. Bakkes P. v. Stratum Jo de Zwart
(Reserves: A. Aarts en B. Hendriks)

F. Boonen J. Coenegracht Schonenberg
J. Geurts C. v. Gils
E. Hoyer M. Thirion D. Staudt
Th. v. Schaik A. Looymans
Lamb. Coenegracht
(Reserve E. Coenegracht).

Merken wij nog op, dat, afgezien van een enkel fris-rood broekje, de keurige shirts van pastelblauw varieerden tot gebroken wit, hetgeen aan het geheel een weldadige aanblik gaf en gaan wij over tot de orde van de dag, n.l.

DE WEDSTRIJD.

In verband met een defectje aan de fabriekssirene wordt het beginsignaal door scheidsrechter Frans Brouns gegeven op een blikken fluitje, een instrument, dat hij wijselijk slechts spaarzaam doch wèl meesterlijk bespeelt.

Onmiddellijk na een respectabele aftrap stormloop op beide doelen. 'n

Minuut of tien zien wij het veld golven maar de doelverdedigers staan pal.

De T.D. blijkt 't eerst gewend aan de nieuwe omgeving en Jef Coenegracht doet dan net of hij al helemaal thuis is, 'n schuiver om van te rillen en voor iemand er erg in heeft is 't 1-0.

Dan wendt 't Lab chemische foefjes aan en ontketent 'n offensief, dat resulteert in een polarografische score van Meyer van Putten: 1-1.

Dus zijn we nog even ver als aan 't begin en zo blijft 't tot aan 't einde van de eerste helft zijnde 30 minuten spanning-snelheid-stunts.

De thee heeft het gezelschap kennelijk goed gedaan, want de tweede helft opent met een hevig Lab-offensief dat echter op grandiose wijze wordt afgeslagen. Hoe zwaar de druk ook wordt, doelman Coenegracht weigert pertinent en met keurig voetwerk, een invoerbon.

Dan wordt van decor verwisselt en is het de T.D., die het Lab-doel ernstig belaagt. Maar ook daar houdt de doelman z'n tent Pot-dicht. Eindelijk, na legio vergeefse pogingen brengt F. Boonen met een vuurvast schot, tussen des heren Pots' benen door, de stand op 1-2.

Maar dan maakt het Lab een volledige analyse van het spel. Daar is de T.D. niet tegen opgewassen want nadat Jopie de Zwart er 2-2 van heeft gemaakt is het A. Cryns, die met een 66° Bé-score het Lab de leiding geeft; 3-2.

Onverbiddelek verstrikt de tijd en de Lab-supporters pompen reeds hun longen vol om hun favorieten te bejubelen, maar dan zet de T.D. de passers nog 'ns flink op de grammat en door een onnavolgbare combinatie-tekening van Tjeu Thirion, Cor van Gils en Jef Coenegracht weet deze laatste de tekening te completeren: 3-3.

Nog geeft 't Lab zich niet over, maar ondanks enkele manhaftige solo's van Chris Hendrix blijft de stand ongewijzigd.

Met opgeheven hoofden verlaten dan de gladiatoren het veld, toegejuigd door hun aanhangers, die zich evenals zij, uitstekend geamuseerd hebben.

Conclusie: zoiets moeten wij méér doen.

ALARM

Binnen een week tijds is Dorplein tot vier maal toe opgeschrikt door het onheilspellend geloei van de brandweer-sirene. Gelukkig konden de branden telkens in de kiem gesmoord worden omdat — het mag gezegd — onze brandweermannen paraat bleken en telkens met bekwame spoed hun materiaal ter plaatse hadden.

Een keer was het voor een woningbrand, die door het snelle optreden tot geringe schade beperkt bleef. Drie maal betrof het berm-brand; het hoge, thans nog dorre en meestal hoge gras langs weg en bos. Deze branden konden eveneens snel geblust worden en ook dit is zeer gelukkig, want er bestond groot gevaar voor de belendende bossen.

Bepaald ergerlijk is de oorzaak van de laatstgenoemde branden; het was namelijk het werk van een stel jonge vlegels. Knapen, die blijkbaar niet beseffen tot welke enorme schade en verwoesting van wat zo moeizaam wordt aangelegd, hun wandaad had kunnen leiden.

Intussen zullen zij het wèl begrepen hebben want de daders zijn opgespoord, terwijl de politie de strikte opdracht kreeg extra-streng op te treden tegen deze en dergelijke vergripen. Ook bijvoorbeeld tegen jongelui die hun energie misbruiken door het ingooien van andermans ruiten.

IN MEMORIAM ADRIANUS J. G. RUTTEN.

In het St. Josephsziekenhuis te Eindhoven overleed 3 Maart j.l. dhr. Adrianus Joseph Gerardus Rutten. De overledene werd geboren op 1 Januari 1898 en kwam op 18 April 1912 in dienst, aanvankelijk als helper in het laboratorium, nadien in de werkplaats, waar hij een hooggewaardeerd vakman werd in de montage. Hij werd onderscheiden met de eremedaille van de Maatschappij voor Nijverheid en Handel wegens langjarige trouwe dienst.

Was hij een trouw en vakbekwaam werker; ook als collega genoot hij aller achtung. Dit bleek nog eens nadrukkelijk bij de begrafenis, waarbij, behalve vertegenwoordigers van de directie ook zijn onmiddellijke chefs en een grote deputatie van zijn werkmakkers aanwezig waren.

ANDRE ELIAS.

Na een geduldig gedragen ziekte van vele maanden overleed te Hamont op 11 maart j.l. op 56-jarige leeftijd dhr. André Elias. De overledene, te Dorplein geboren 15 september 1899, kwam reeds zeer jong in dienst van onze maatschappij en bleef hier als employé werkzaam tot 1948, toen hij de dienst om gezondheidsredenen verliet. De ouden onder ons, waarvan velen bij de begrafenis getuigden van hun medeleven, zullen steeds goede herinneringen bewaren aan een collega, die zich door zijn hulpvaardigheid en omgang vele vrienden verwierf.

*

Mogen deze getrouwen rusten in vrede.

Een klein idee?
Een groot idee?
We zijn er even blij mee!

Veilig verkeer - verkeersopvoeding

Wij hebben ons laten vertellen dat de Volkskrant van 12 maart j.l. geen verkeersongevallen mededeelde...

(Een feit dat nu eens met grote markante hoofdletters op de voorpagina moest staan!!)

Er zullen er natuurlijk in ons kleine landje wel zijn geweest, maar misschien waren 't geen ernstige. Gelukkig dan...

We hebben 't volgende eens ergens gelezen: „De moderne mensen, in zover zij product geworden zijn van de moderne maatschappij, hebben een hekel aan 't handelen op eigen houtje, aan 't zelf oplossen van hun moeilijkheden. Ze hebben er allerlei op gevonden om die door anderen te laten oplossen. Ze hebben hun organisaties, laat die 't maar doen. Ze hebben hun verzekeringen en ze dragen een heel pak poliessen op zak. Ze hebben Vardertje Staat, laat die maar zorgen. Ze hebben hun sociale diensten, hun sociale verzorgers-sters, hun ziekenfondsen en psychiaters, hun voorlichtings- en adviesbureaux voor allerlei moeilijkheden. Ze hebben zelfs hun begrafenisondernemers die hen deftig in de oude aarde potten. Ze hebben hun schuilkelders en gasmaskers en tegen ieder nieuw gevaar dat ze zelf oproepen trachten ze nieuwe afweer op te werpen. Maar... ze houden hun problemen want elke nieuwe ontwikkeling schept nieuwe”.

Soms groeien die problemen hen boven het hoofd, zoals bijv. het verkeersprobleem. Ook het verkeersprobleem vraagt ordening, zoals iedere organisatie. Dit probleem vraagt regels en voorschriften. En die regels en voorschriften worden ingenieus uitgedacht. De toepassing er van wordt voor sommige simpele zielen te ingewikkeld. Ze houden 't niet meer uit elkaar, ze raken er in verward. Ze gaan door en langs 't verkeer op de goede-uitval! Met meer geluk en wijsheid komen ze er heel-huids af.

Hoe 't ook met die simpele zielen zij... er zijn er ook anderen. Er zijn er die 't aan hun laars lappen. Dat heb je nu eenmaal met dat soort lui... 't zijn mensen — vrije wezens... onberekenbaar vaak!

Een heer in 't verkeer kan omkomen door een verkeersbarbaar of zoals men 't vroeger zei: „Je wordt nooit overreden door een equipage, maar altijd door 'n mestkar”.

Wist U dat enige tijd geleden, vanwege 't verbod van Veilig Verkeer 'n verkeersonderwijsdag was uitge-

schreven voorgezeten door Jhr. Th. Roëll, met de bedoeling belangstelling te wekken voor 't verkeersonderwijs op de scholen.

„Nu 't verkeer van jaar tot jaar intenser wordt en de verkeersregels, de verkeerspuzzels talrijker worden, de verkeersstekens ingewikkelder en veelvuldiger, nu de verkeerskunst een aanmerkelijke verkeerskennis gaat vergen, nu moet de school aan de drang om die kennis machtig te worden gehoor geven... en dat geeft ze ook!

Naar Engels voorbeeld is men in Nederland gekomen tot jeugdverkeers-examens. Gewoonlijk roept 't onderwijs examens op, hier roepen de examens de vraag naar verkeersonderwijs op. Al wat 't onderwijs nodig heeft staat haar op de dag van vandaag ten dienste. De moderne hulpmiddelen van een alleskapspelende techniek ontbreken niet; film, filmstrook, verkeersstafel etc.

Verkeersonderwijs is echter niet enkel 't aanbrenge van nodige kennis, maar het moet 'n aankweken zijn van een bepaalde gezindheid, een levenshouding, 'n zich verantwoordelijk weten voor anderen, 't moet 'n middel zijn tot aankweken van gemeenschapsgevoel. Wij zullen moeten aanbrenge 'n betrachting van fatsoen, hoffelijkheid, wellevendheid, mét 'n juiste toepassing van de verkeersregels.

Maar zo'n levenshouding kan niet per half uur of per uur aankweekt worden...
„Daaraan moeten wij ouderen ook medewerken al... was 't „enkel” door ons voorbeeld...
*

Alzo trokken een 25-tal jongens en meisjes op 6 maart j.l. naar de benedictenzaal van de bioscoop. Burgemeester Remmen toonde z'n belangstelling voor dit zo practisch examen!

De jeugd „transpireerde”...
Maar ze kwamen glorieus uit 't eerste deel van de „strijd”. 20 van de 25 mogen nog deelnemen aan 't practisch gedeelte en... misschien zullen de beste 'n aparte opleiding ontvangen als brigadier.

Of 't moeilijk was...?!
Iemand die dagelijks met z'n auto op baan zit maakte acht fouten... en 6 fouten was afgewezen...!!

Hoe zou 't met onze chauffeurs zijn? Was 'n oprissing in de sleur van 't rijden niet verkwikkend... 't Is maar 'n idee!

Th. B.

VERJONGINGSKUR IN DE CANTINE.

Het is de vaste bewoners en geregelde gasten van de cantine in de laatste maanden nu en dan 'n beetje lastig gemaakt; in alle gangen en verschillende kamers schilders aan het werk en legio plaatjes „Pas op, geveerd”, die soms net iets te laat werden opgemerkt. Dan weer opgebroken vloeren, zodat halsbrekende toeren moesten verricht worden om in de kamers te geraken. Enige nieuwe gezichten bij het personeel en enkele regelingen gewijzigd. Dan nog 'n kleine volksverhuizing in verband met verplaatsing van eetzaal en ten slotte nog 'n noviteit; een eigen conversatie-zaaltje.

Wie wel eens in het overigens verboden domein, de keuken heeft rondgekeken heeft bemerkt dat daar enkele, zo op 't eerste gezicht nogal geheimzinnige machines zijn bijgekomen. Bij nader inzien valt die geheimzinnigheid nogal mee, want het blijkt dan een hypermoderne afwasmachine en een even moderne friture te zijn.

Voor zover die tot nog toe aangebrachte veranderingen dan al enig ongerief mochten veroorzaakt hebben; de cantinebewoners hebben deze graag voor lief genomen omdat het even zoveel verbeteringen bleken te zijn.

Van deze gevoelens werd blijk gegeven op 14 maart j.l. toen de Cantine-Commissie de eerste fase van haar werkzaamheid afsloot met de enigszins officiële opening van de nieuwe, modern ingerichte conversatiezaal, waar de employé's een gezellig pied-à-terre kunnen vinden.

Onder het genot van een verfrissing werd die avond het zaaltje in gebruik genomen in aanwezigheid van dhr. Frans Dor, de Cantine-commissie en vrijwel alle vaste gasten.

Zoals de voorzitter van de Cantine-commissie in zijn openingswoord opmerkte was de zozeer gewaardeerde aanwezigheid van een der heren directoren niet uitsluitend te danken aan het feit van de opening van de conversatiezaal, maar wilde hij deze veeleer zien als bewijs van de belangstelling, welke de directie aan de dag legt voor het huisvestingsprobleem in zijn geheel. Een huisvesting, welke in zijn verschillende aspecten door de commissie onder de loupe werd genomen en van welke bestudering de eerste resultaten reeds merkbaar zijn. Het ligt in de bedoeling de modernisering zowel organisatorisch als wat de inrichting en accommodatie betreft nog verder door te voeren. Het zal echter duidelijk zijn, dat zulks geleidelijk moet geschieden, en niet alle wensen onmiddellijk te verwezenlijken zijn. Anderzijds werd er op aangedrongen de cantine en de inrichting daarvan te beschouwen als het eigen huis, m.a.w. het meubilair en de stoffering met redelijke zorg te behandelen. Na een uiteenzetting van de verdere plannen werd de avond zeer gezellig doorgebracht.

MEJ. BALLINGS NAM AFSCHIED.

Als er één figuur in ons bedrijf, waar de vierlijnige telefoon met zijn honderd interne nummers geen ogenblik stilstaat is, waarmee letterlijk iedere functionaris geregeld te maken heeft, dan is dit wel de telefoniste. Als die telefoniste dan ook nog buiten, gewoon hulpvaardig en vriendelijk is, behoort het niet te verwonderen, dat, wanneer die telefoniste het bedrijf verlaat om voorbereidelen te gaan treffen voor haar a.s. huwelijk, het afscheid maar niet zonder meer kan plaats hebben.

Dat ondervond althans mej. Mia Ballings, toen zij op 16 maart j.l. de telefooncentrale voor goed verliet. Tegen vijfven werd zij naar de blauwe zaal gederigeerd, waar het hele kantoor haar de hand ten afscheid kwam drukken en waar Ir. van Liempst aller gevoelens in enige hartelijke woorden en bloemen vertolkte. Het dames-personeel deed er nog een scheepje op en bood bij monde van mej. Kerkhofs bloemen en een fraai stukje „huisraad” ter herinnering aan. Inderdaad; wij allen bewaren de prettigste herinneringen aan „Mia”, die wij een gelukkige toekomst van harte toewensen.

WERE EEN EVENEMENT OP KOMST! TEKENKAMER CONTRA LAB!

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikt ons het verheugende bericht, dat op woensdag 4 april a.s. wederom om half zes, een voetbalwedstrijd zal gespeeld worden. Ditmaal zal de Tekenkamer tegen het Lab in het strijdperk treden. De sportieve rivaliteit tussen deze teams is een open boek, dus zal het ongetwijfeld weer gaan spannen in het Dorplein-stadion!

Met een gerust gemoed en in gemoede kunnen wij onze sportliefhebbers, al dan niet deskundig, een bezoek aanbevelen. Heus; zulke dingen zijn gezellig!

ATTENTIE.

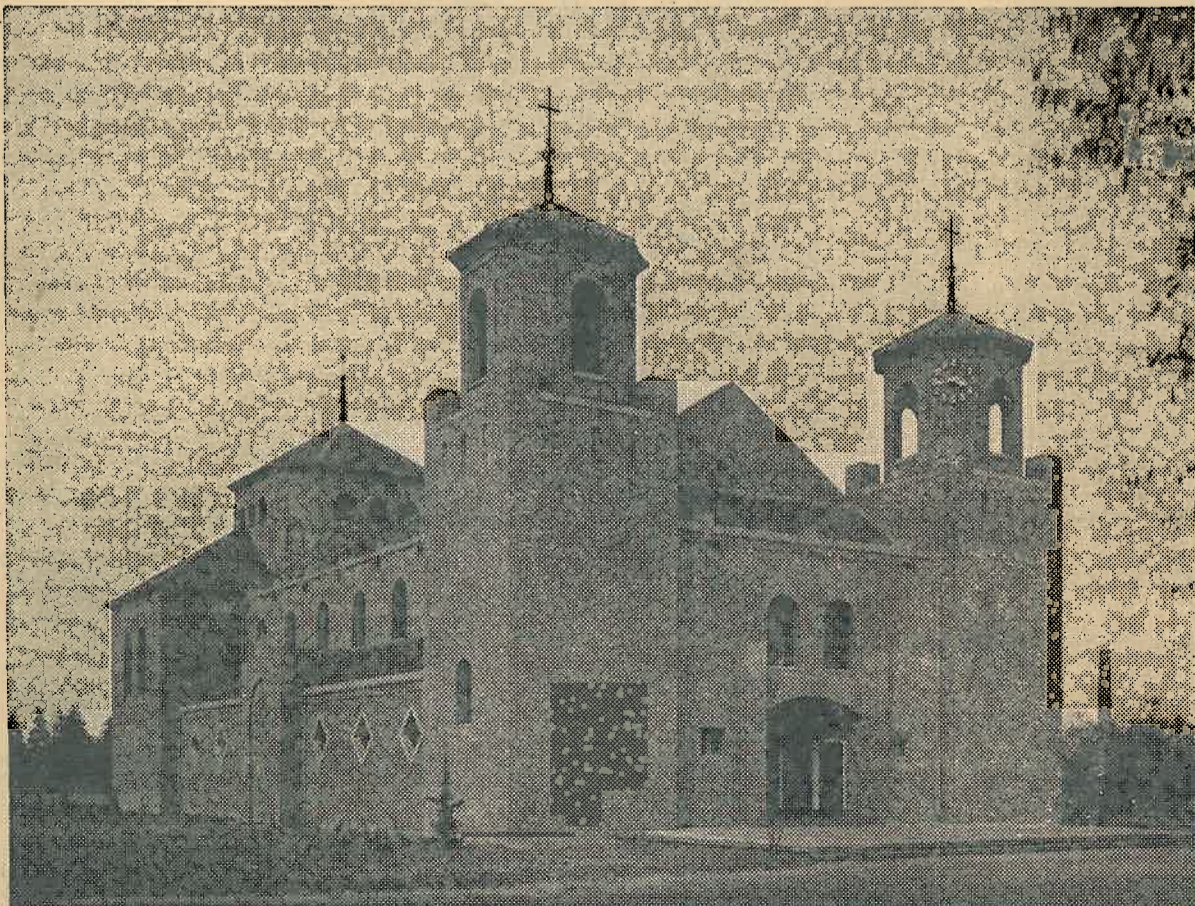
In het verleden is het meerdere malen gebleken, dat na een gegeven alarm, de bezitters van een telefoon-toestel, de poortdienst van de Bedrijfspolitie bellen.

Wij wijzen U er op, dat dit bellen veel moeilijkheden teweeg kan brengen, aangezien daardoor genoemde dienst teveel wordt bezet. Onder dergelijke omstandigheden moeten de toestellen in de loge vrij blijven voor de personen van de brandweer, de med. dienst, de veiligheidsdienst en de politie.

Bij branden in de fabriek, zal men steeds dié staffunctionaris verwittigen welke de leiding heeft van de desbetreffende afdeling(en), zodat deze weer op zijn beurt de nodige personen kan oproepen.

Tengevolge van het bovenstaande zullen door de poortdienst vanaf heden na een gegeven alarm geen inlichtingen worden doorgegeven.

De Directie.

ST. JOSEPHSKERK - DORPLEIN